

Skatteministeriet

2. september 2014
J.nr. 13-0250471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 200 - Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Benny Engelbrecht

/ Lise Bo Nielsen

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.) (L 200)

Til titlen

1) Titlen affattes således:

”Forslag

til

Lov om ændring af virksomhedsskatteoven og kildeskatteoven

(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)”.

[Konsekvensændring af ændringsforslag nr. 4]

Til § 1

2) Nr. 2 affattes således:

”2. I § 10 indsættes som stk. 6-9:

”Stk. 6. Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

Stk. 7. Stk. 6 finder ikke anvendelse, hvis sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Stk. 8. Stk. 6 finder ikke anvendelse for gæld med pant i ejendomme omfattet af § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt., i det omfang gælden ikke overstiger ejendomsværdien med tillæg af udgifter til forbedringer, som er foretaget efter fastsættelsen af ejendomsværdien, eller den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige. Vurderingen efter 1. pkt. foretages på det tidspunkt, hvor der gives pant i ejendommen.

Stk. 9. Stk. 6 finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, i det omfang sikker-

hedsstillelsen afløser en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, og beløbsmæssigt ikke overstiger denne.””

[Lempelse af reglerne om sikkerhedsstillelse]

3) I den under *nr. 6* foreslåede § 11, *stk. 4*, ændres ”betingelserne efter stk. 1, 1. pkt., opfyldt,” til: ”betingelserne i stk. 1, 1. pkt., opfyldte,”.

[Sproglig justering af den foreslåede bestemmelse]

4) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

”§ 01

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 274 af 26. marts 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 A, *stk. 6*, indsættes efter *1. pkt.*:

”Det er endvidere en betingelse for overtagelse efter stk. 5, at overdragerens eventuelle negative indskudskonto er udlignet inden overtagelsen.”

[Værnsregel mod delvis overdragelse af en negativ indskudskonto]

2. I § 26 A, *stk. 7*, *2. pkt.*, ændres ”2. pkt.” til: ”3. pkt.””

[Redaktionel ændring]

Til § 2

5) Det under *stk. 4* foreslåede *2. pkt.* udgår.

[Reguleringen af fordeling af udgifter udgår og indskrives i et særskilt stykke]

6) *Stk. 5* affattes således:

”*Stk. 5.* Står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 1. januar 2018, kan der, så længe

aktiverne står til sikkerhed, ikke foretages foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Hvis et eller flere af aktiverne, jf. 1. pkt., var stillet til sikkerhed den 11. juni 2014, overføres et beløb svarende til eventuelt virksomhedsoverskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, til den skattepligtige med virkning fra den 1. januar 2018. Virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse.”

[Begrænsning i muligheden for at spare op, hvis der er stillet sikkerhed]

7) Stk. 6, 1. pkt. affattes således:

”Stk. 6. Stk. 5 og 8 og § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis den numeriske værdi af en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014, ikke overstiger 500.000 kr.”

[Forhøjelse af bagatelgrænse samt ændring af et anvendt begreb]

8) I stk. 6 indsættes som *3. og 4. pkt.*:

”Ved opgørelsen af bagatelgrænsen efter 1. pkt. finder virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, tilsvarende anvendelse. Sikkerhedsstillelse, jf. 1. pkt. opgøres som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. 11. juni 2014.”

[Opgørelsen af den foreslåede bagatelgrænse justeres]

9) Efter stk. 6 indsættes som *stk. 7-9*:

”Stk. 7. Ved en opdeling af indkomstårets indkomst i flere perioder, jf. stk. 4 og 5, skal udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioderne. Den skattepligtige kan dog vælge at fordele virksomhedens skattepligtige overskud forholdsmæssigt på perioderne.

Stk. 8. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, kan omgøre valg af selvangivne oplysninger for indkomståret 2013 vedrørende overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, 2. pkt., samt beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 1. Skattepligtige kan kun omgøre valg, jf. 1. pkt., hvis de omfattes af denne lovs § 1, nr. 6, eller de har stillet aktiver, der indgår

i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 11. juni 2014. 2. pkt. finder ikke anvendelse for skattepligtige, der omfattes af stk. 6. Omgørelse efter 1. pkt. kan meddeles til og med den 31. december 2014.

Stk. 9. § 01, nr. 1, har virkning for selvangivelsesvalg, jf. kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, som ændres ved denne lovs § 01, nr. 1, der meddeles fra og med den 3. september 2014.”

[Forslag til yderligere overgangsbestemmelser i forbindelse med indgrebet]

Til § 3

10) I *stk. 1* ændres ”indkomståret 2014” til: ”indkomstårene 2014 og 2015”.

[Justering af regel om korrektion af udskrivningsgrundlaget]

11) I *stk. 2* indsættes efter ”2016”: ”, og de oplysninger vedrørende indkomståret 2015, der foreligger pr. 1. maj 2017”.

[Justering af regel om korrektion af udskrivningsgrundlaget]

Bemærkninger

Til nr. 1

Lovforslagets titel ændres som følge af, at der i ændringsforslag nr. 4 foreslås ændringer til kildeskattelovens § 26 A.

Til nr. 2

Der foreslås justeringer af den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, således at der tages udgangspunkt i den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Herudover foreslås det at indsætte tre undtagelser, hvor sikkerhedsstillelse ikke vil udløse beskatning.

Det foreslås, at hvis den selvstændige stiller virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, så skal den skattepligtige anses for at have overført et beløb svarende til den laveste værdi af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse til privatøkonomien.

Gældens størrelse fastlægges som gældens kursværdi, og sikkerhedsstillelsens størrelse fastlægges som aktivernes handelsværdi. Fastlæggelsen af gældens eller sikkerhedsstillelsens størrelse sker på det tidspunkt, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Eksempelvis indebærer justeringen af den foreslåede bestemmelse, at den skattepligtige kun anses for at have overført 1 mio. kr. til privatøkonomien, hvis der er stillet sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr., uanset at der er stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver, som har en værdi på 2 mio. kr.

Ændres det oven for beskrevne eksempel således, at sikkerhedsstillelsens størrelse er mindre end gældens størrelse, anses en del af gælden for at være uden sikkerhed. I denne situation vil den skattepligtige kun anses for at have overført et beløb svarende til sikkerhedens størrelse. Dette indebærer, at den skattepligtige anses for at have overført 0,4 mio. kr. til privatøkonomien, hvis aktiver i virksomhedsordningen er stillet til sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr., men hvor værdien af sikkerhedsstillelsen kun udgør 0,4 mio. kr.

Sker der efterfølgende udsving i værdien af en sikkerhedsstillelse, f.eks. stigning i værdien af et aktiv, har det ikke skattemæssige konsekvenser. Det er alene sikkerhedsstillelsens værdi på det tidspunkt, hvor den stilles, der er afgørende i forhold til bestemmelsen.

I forhold til sikkerhedsstillelser, der er karakteriseret ved at være ”flydende”, f.eks. virksomhedspant, vil det dog være forbundet med en skattemæssig konsekvens,

hvis den skattepligtiges virksomhed tilføres værdier i form af yderligere aktiver, og sikkerhedens værdi derved forøges. I en sådan situation anses den skattepligtige for at have overført et yderligere beløb til privatøkonomien svarende til den værdi, som sikkerhedsstillelsen er forøget med. Der vil dog kun anses for at være overført et yderligere beløb til den skattepligtige, hvis sikkerhedsstillelsens størrelse var lavere end gældens størrelse på det tidspunkt, hvor sikkerheden blev stillet. Det overførte beløb er således maksimeret til gældens størrelse.

I forhold til kreditter med en trækingsret f.eks. en kassekredit anses gældens størrelse for at være det beløb, der faktisk er trukket på kassekreditten. Den skattepligtige bliver derfor ikke beskattet af selve trækingsretten. Eksempelvis medfører det ikke beskatning, at den skattepligtige får oprettet en kassekredit med en trækingsret på 1 mio. kr. med sikkerhed i virksomhedens aktiver. Beskatningen finder først sted på det tidspunkt, hvor den skattepligtige faktisk begynder at trække på kassekreditten, og beskatningen sker på baggrund af det største samlede træk, der er sket på kassekreditten. Dette indebærer eksempelvis, at den skattepligtige beskattes af 0,4 mio. kr., hvis dette er det største samlede træk, der er sket på kassekreditten, uanset at der løbende er indsat penge på kassekreditten, som er hævet igen.

Udskiftning af en sikkerhedsstillelse med en anden sikkerhedsstillelse anses for at udgøre en ny sikkerhedsstillelse, der udløser beskatning efter den foreslåede bestemmelse. Eksempelvis indebærer det, at der vil ske beskatning i en situation, hvor den skattepligtige tilbagekalder en sikkerhedsstillelse for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, for så at stille en tilsvarende sikkerhed for den samme gæld umiddelbart efter.

For så vidt angår sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, henvises der til bemærkningerne nedenfor vedrørende den foreslåede § 10, stk. 9, i virksomhedsskatteloven.

Det beløb, der anses for overført til den skattepligtige ifølge den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, overføres uden for den almindelige hæverækkefølge. Det sker ved, at beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den skattepligtige. Der er alene tale om bogholderimæssige posteringer. Hvis der følger kontante beløb med ved overførslen, vil dette i sig selv blive anset for en hævning.

Det foreslås at indsætte en undtagelse i *virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7*. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige uden skattemæssige konsekvenser kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, hvis det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition. For at der kan være tale om en sædvanlig forretningsmæssig disposition, skal dispositionen (sikkerhedsstillelsen) tjene et for-

retningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Ved vurderingen kan der blandt andet lægges vægt på, om det er den løbende samhandel mellem den skattepligtige virksomhed under virksomhedsordningen og låntager, som afstedkommer behovet for sikkerhedsstillelse.

Alt efter de konkrete omstændigheder kan det tjene et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen, at den skattepligtige stiller aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for tredjemands gæld.

Eksempelvis kan der være tale om, at en leverandør grundet manglende likviditet ikke kan udføre en ordre for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige stiller sikkerhed over for leverandørens pengeinstitut, så leverandøren får adgang til den nødvendige kapital til at udføre ordren.

Det vil dog altid være en konkret vurdering, om en sikkerhedsstillelse vil kunne anses for at være en sædvanlig forretningsmæssig disposition, som tjener et forretningsmæssigt formål for den skattepligtiges virksomhed under virksomhedsordningen.

Det foreslås at indsætte en anden undtagelse i *virksomhedsskattelovens § 10, stk. 8*. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld i blandet benyttede ejendomme omfattet af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 2. og 3. pkt. Gælden, som aktiverne i virksomhedsordningen stilles til sikkerhed for, må ikke overstige ejendomsværdien eventuelt med tillæg af forbedringer, der er foretaget efter den seneste vurdering, og som der derfor ikke er taget hensyn til ved fastsættelsen af ejendomsværdien. Alternativt kan den kontante anskaffelsessum anvendes for den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren.

Denne undtagelse indebærer, at skattepligtige kan stille aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for privat gæld svarende til værdien af den del af en blandet benyttet ejendom, der tjener til bolig for den skattepligtige (ejeren). Den private gæld, der stilles sikkerhed for, må dog ikke overstige værdien af den private bolig, der tjener til bolig for den skattepligtige.

Undtagelsen finder også anvendelse for visse udlejningsejendomme som nævnt i ejendomsværdiskattelovens § 4, nr. 6-8, jf. henvisningen til virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 3. pkt.

Ved vurderingen af, om den skattepligtige har optaget for meget privat gæld med sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, jf. den foreslåede undtagelse, kan enten den offentlige ejendomsværdi eller den kontante anskaffelsessum for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige, lægges til

grund. I forhold til den offentlige ejendomsværdi kan denne opgøres med tillæg af udgifter til eventuelle forbedringer, der er foretaget efter den offentlige vurdering af ejendommen. Dette indebærer, at eventuelle forbedringer ikke kan tillægges ejendomsværdien, fra det tidspunkt, efter forbedringerne er foretaget, hvor der foreligger en ny offentlig vurdering af ejendomsværdien.

De forbedringer, der kan tillægges, svarer til de forbedringer, der kan indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3.

Eksempelvis kan en skattepligtig, der driver et landbrug, stille hele landbrugsejendommen til sikkerhed for privat gæld, uden at der anses for at være overført et beløb fra virksomhedsordningen til den skattepligtige. Det er dog en forudsætning, at gældens størrelse ikke overstiger værdien af stuehuset på landbrugsejendommen, som den skattepligtige bruger til privatbolig. Er stuehuset vurderet til 1 mio. kr., kan virksomhedens aktiver stilles til sikkerhed for privat gæld på 1 mio. kr. Den private gæld, der er stillet sikkerhed for, må ikke overstige ejendomsværdien. Er det tilfældet, anses der for at være overført et beløb til den skattepligtige, svarende til den del der overstiger ejendomsværdien. Er stuehuset på landbrugsejendommen eksempelvis vurderet til 1 mio. kr., men stilles hele landbrugsejendommen til sikkerhed for en privat gæld på 1,5 mio. kr., anses den skattepligtige for at have overført et beløb fra virksomhedsordningen til privatøkonomien svarende til 0,5 mio. kr.

Hvorvidt den private gæld overstiger ejendomsvurderingen af stuehuset (den private bolig) er kun afgørende på tidspunktet for sikkerhedsstillelsen. Dette indebærer, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser, at ejendomsvurderingen efterfølgende stiger eller falder eksempelvis som følge af den almindelige udvikling af boligmarkedet.

Det vil derimod kunne være forbundet med skattemæssige konsekvenser, hvis den oprindelige sikkerhedsstillelse bortfalder, og f.eks. ejendomsvurderingen af stuehuset (den private bolig) er faldet, og der efterfølgende ønskes stillet ny sikkerhed.

Er stuehuset (den private bolig) på landbrugsejendommen eksempelvis oprindeligt vurderet til 1 mio. kr., kunne den skattepligtige stille sikkerhed for privat gæld svarende til 1 mio. kr. Værdien af stuehuset er efterfølgende faldet til 0,75 mio. kr. Bortfalder den oprindelige sikkerhedsstillelse, vil den skattepligtige kun kunne stille sikkerhed i aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, for privat gæld svarende til 0,75 mio. kr. Stilles der alligevel sikkerhed for 1 mio. kr., anses et beløb svarende til 0,25 mio. kr. for overført fra virksomhedsordningen til privatøkonomien.

Det foreslås at indsætte en tredje undtagelse i *virksomhedsskattelovens § 10, stk. 9*. Bestemmelsen giver mulighed for, at den skattepligtige kan stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomheds-

ordningen, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, uden at der anses for at være overført til beløb til den skattepligtige fra virksomhedsordningen. Det er dog en forudsætning, at sikkerhedsstillelsen fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 ikke overstiger værdien af den sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014.

Den foreslåede overgangsbestemmelse skal medvirke til at smidiggøre afviklingen af eksisterende sikkerhedsstillinger og give mulighed for, at den skattepligtige f.eks. kan skifte pengeinstitut med henblik på at opnå forbedrede vilkår.

Den foreslåede overgangsbestemmelse indebærer, at værdien af en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, fastfryses, og at den skattepligtige frit kan stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat eller anden gæld inden for denne beløbsmæssige værdi, uden at det er forbundet med skattemæssige konsekvenser for den skattepligtige.

Det indebærer eksempelvis, at det ikke er forbundet med skattemæssige konsekvenser for den skattepligtige at tilbagekalde en sikkerhedsstillelse, der eksisterede før den 11. juni 2014, og at stille en tilsvarende sikkerhedsstillelse fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, hvis den sidstnævnte sikkerhedsstillelse ikke overstiger den oprindelige sikkerhedsstillelse beløbsmæssigt.

Bestemmelsen vil eksempelvis indebære, at værdien af en sikkerhed, der er stillet før den 11. juni 2014, og som har en værdi på 1 mio. kr., den 10. juni 2014 fastfryses til 1 mio. kr. Den skattepligtige vil fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017 kunne tilbagekalde sikkerhedsstillelsen og efterfølgende i perioden stille en sikkerhed på op til 1 mio. kr. i virksomhedens aktiver, uden at det har skattemæssige konsekvenser.

Det ovenfor beskrevne eksempel vil uden for undtagelsesbestemmelsernes anvendelsesområde udløse fornyet beskatning, hvis den oprindelige sikkerhedsstillelse er sket fra og med den 11. juni 2014, jf. bemærkningerne ovenfor til den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteoven.

Til nr. 3

Der foreslås en sproglig justering af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 4

Det foreslås, at overdragelse af en del af en virksomhed eller overdragelse af en eller flere virksomheder efter reglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 5, om suc-

cession bliver betinget af, at en eventuel negativ indskudskonto hos overdrageren er udlignet før overdragelsen.

Den foreslåede regel er en værnsregel, der skal sikre, at bestemmelsen i kildeskattelovens § 26 A om succession til en ægtefælle ikke kan anvendes til at omgå formålet med lovforslaget om at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Overdragelse af en del af en virksomhed eller overdragelse af en eller flere virksomheder til ægtefællen medfører, jf. kildeskattelovens § 26 A, stk. 5, at ægtefællen overtager den del af indestående på konto for opsøret overskud, indskudskontoen og mellemregningskontoen, der svarer til den pågældende del af virksomheden eller den pågældende virksomhed.

Denne del beregnes som forholdet mellem den del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen, der kan henføres til den nævnte virksomhed, og hele kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsesåret. Den forholdsmæssige del af kapitalafkastgrundlaget ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen beregnes efter forholdet mellem værdien af aktiverne ved udløbet af indkomståret forud for overdragelsen i den nævnte virksomhed og samtlige aktiver indskudt i virksomhedsordningen. Ved beregningen af den forholdsmæssige del ses bort fra finansielle aktiver.

Systematikken i beregningsmetoden indebærer, at det er aktivernes værdi, der er afgørende for, hvor stor en andel af indskudskontoen m.v. som overgår til ægtefællen i forbindelse med succession. Det muliggør, at der i en eksisterende virksomhedsordning erhverves eksempelvis en ejendom med henblik på udlejning. Hvis denne ejendom efterfølgende overdrages til ægtefællen med succession, overføres en del af indskudskontoen m.v. efter forholdet mellem ejendommens værdi og samtlige aktiver i kapitalafkastgrundlaget. Finansielle aktiver indgår ikke i beregningen.

Hvis kapitalafkastgrundlaget minus finansielle aktiver i den oprindelige virksomhedsordning - før erhvervelsen af ejendommen - udgør en meget lav værdi i forhold til kapitalafkastgrundlaget efter erhvervelsen af ejendommen, medfører beregningsprincippet, at en stor andel af indskudskontoen m.v. overføres til ægtefællen.

Efter lovforslaget skal det ikke være muligt at spare op i virksomhedsordningen, hvis indskudskontoen er negativ. Successionsmuligheden indebærer imidlertid, at en stor andel af en negativ indskudskonto kan overføres til ægtefællen. Overdragens indskudskonto er således væsentligt mindre negativ end før successionsoverdragelsen. Det muliggør, at indskudskontoen med få midler kan bringes til nul eller positiv, hvorved overdrageren kan fortsætte den utilsigtede udnyttelse af virksomhedsordningen med den oprindelige erhvervsaktivitet.

Ægtefællen vil efter lovforslaget ikke kunne spare op af den overtagne virksomheds overskud grundet den store negative indskudskonto, men dette må antages at være af sekundær betydning, såfremt det løbende overskud fra eksempelvis ejendommen udgør et i sammenhængen mindre beløb.

For at imødegå en omgåelse af lovforslagets intention om at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen foreslås det derfor, at en negativ indskudskonto hos overdrageren skal udlignes til nul eller positiv, forinden successionsreglerne i kildeskattelovens § 26 A, stk. 5, kan anvendes.

Den foreslåede ændring af kildeskattelovens § 26 A, stk. 7, 2. pkt., er en konsekvensændring.

Til nr. 5

Det foreslås, at den del af bestemmelsen, som fastslår, at udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioden før, henholdsvis fra og med den 11. juni 2014, udskilles til et særskilt stykke, jf. ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 6

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at der indføres en periode på 3 år og 4 måneder til at afvikle eksisterende sikkerhedsstillelser, uden at den skattepligtiges mulighed for opsparing i virksomhedsordningens påvirkes.

Med den foreslåede bestemmelse kan den skattepligtige ikke bruge muligheden for foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 1. januar 2018, såfremt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen den 1. januar 2018. Muligheden for foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2, i virksomhedsskatteloven, finder dog kun anvendelse på indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. De foreslåede undtagelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Den skattepligtige har mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra det tidspunkt, hvor ingen aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, længere står til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen.

Sikkerhedsstillelse, der foretages fra og med den 1. januar 2018, omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, jf. ændringsforslag nr. 2. I denne situation vil sikkerhedsstillelsen derfor kunne blive anset for en

overførsel af værdier, medmindre der er tale om en sikkerhedsstillelse, der er omfattet af en af undtagelsesbestemmelserne i de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2. Den fremadrettede mulighed for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning påvirkes ikke i denne situation.

Skattepligtige, der efter den 11. juni 2014 stiller aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og sikkerhedsstillelsen ikke er omfattet af undtagelserne, vil miste muligheden for at spare op i virksomhedsordningen, hvis de ikke har afviklet sikkerhedsstillelsen inden den 1. januar 2018. Dette gælder, uanset at de ikke havde stillet aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, før den 11. juni 2014, og deres disposition omfattes af hovedreglen, jf. den foreslåede § 10, stk. 6, i virksomhedsskatteloven, jf. ændringsforslag nr. 2.

Det foreslåede 2. pkt. indebærer, at skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, kan spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, selv om de har stillet aktiver, der indgår i ordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Muligheden for at kunne spare virksomhedens skattepligtige overskud op i virksomhedsordningen i den pågældende periode er dog betinget af, at en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 11. juni 2014, er afviklet inden den 1. januar 2018.

Står aktiver i virksomhedsordningen fortsat til sikkerhed den 1. januar 2018, overføres der et beløb fra ordningen til den skattepligtiges privatøkonomi den 1. januar 2018. Det beløb, der overføres til den skattepligtige fra virksomhedsordningen, skal beløbsmæssigt svare til den del af virksomhedens skattepligtige overskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2.

Overførslen af beløbet til den skattepligtige sker i overensstemmelse med virksomhedsskattelovens regler for overførsel af opsparet overskud. Overførslen er derfor udtryk for en almindelig hævning af et opsparet overskud i virksomhedsordningen, som beløbsmæssigt svarer til det overskud, der er sparet op i den nævnte periode.

Når det skal vurderes, hvorvidt aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, finder de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, tilsvarende anvendelse, jf. ændringsforslag nr. 2. Dette indebærer, at der ses bort fra den del af sikkerhedsstillelsen, som er stillet som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition og sikkerhedsstillelse i den private del af blandet benyttede ejendomme.

Det er således kun sikkerhedsstillelser, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, er stillet til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, og som ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne, der indebærer, at virksomhedens skattepligtige overskud i perioden hæves og overføres til den skattepligtige.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring indebærer, at det i lovforslaget anvendte begreb ”nominel” ændres til det korrekte matematiske begreb ”numerisk”.

Som det fremgår af bemærkninger til den foreslåede bagatelgrænse, jf. lovforslagets § 2, stk. 6, har intentionen været, at summen af en negativ saldo på indskudskontoen og en evt. sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014 skulle opgøres. For at den negative værdi af en saldo på indskudskontoen ikke bliver modregnet i værdien af en eventuel sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014, er det nødvendigt, at den negative saldo på indskudskontoen indgår i opgørelsen uden fortegn. Der blev derfor henvist til den nominelle værdi af den negative saldo på indskudskontoen.

Begrebet er imidlertid ikke matematisk korrekt. Derfor ændres begrebet ”nominel” til det matematiske korrekte begreb ”numerisk”. Det er derfor den numeriske værdi af den negative saldo på indskudskontoen, som den skattepligtige skal sammenlægge med en eventuel sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014, for at finde ud af, om den foreslåede bagatelgrænse, jf. § 2, stk. 6, i lovforslaget finder anvendelse.

Herudover foreslås, at den foreslåede bagatelgrænse i overgangsreglen, jf. lovforslagets § 2, stk. 6, forhøjes fra 100.000 kr. til 500.000 kr.

Den foreslåede forhøjelse af bagatelgrænsen indebærer eksempelvis, at en skattepligtig, der har stillet aktiver for 150.000 kr., der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, samt hvor den negative saldo på indskudskontoen er på 300.000 kr., vil være omfattet af den foreslåede overgangsregel om en bagatelgrænse. Ved lovforslagets fremsættelse udgør summen af den numeriske værdi af den negative saldo på indskudskontoen og sikkerhedsstillelsen 450.000 kr. Den skattepligtige vil derfor kunne fortsætte med at foretage opsparing i virksomhedsordningen mod betaling af den foreløbige virksomhedsskat, uanset at de i lov- og ændringsforslaget foreslåede bestemmelser i udgangspunktet forhindrer, at den skattepligtige kan spare op i ordningen.

Herudover er der foretaget en konsekvensændring som følge af indsættelsen af nye stykker i denne lov, jf. ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 8

Det foreslås, at der ved opgørelsen af bagatelgrænsen ses bort fra sikkerhedsstillelser, der er omfattet af de foreslåede bestemmelser i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, jf. ændringsforslag nr. 2.

Sikkerhedsstillelser, der er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, jf. den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7, jf. ændringsforslag nr. 2, skal derfor ikke indgå ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 for en nærmere beskrivelse af denne undtagelse.

Sikkerhedsstillelser, hvor der er givet pant i blandet benyttede ejendomme, jf. den foreslåede bestemmelse i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 8, jf. ændringsforslag nr. 2, foreslås heller ikke at indgå ved opgørelsen af bagatelgrænsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2 for en nærmere beskrivelse af denne undtagelse.

Der foreslås desuden en præcisering af, hvorledes en sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014 skal opgøres i forhold til en vurdering af, om den foreslåede bagatelgrænse finder anvendelse.

Det foreslås, at værdien af sikkerhedsstillelsen, der skal indgå i vurderingen af, hvorvidt den foreslåede bagatelgrænse på 500.000 kr. er overskredet, fastlægges til det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Begge beløb skal opgøres pr. 11. juni 2014.

Til nr. 9

Lovforslaget har som udgangspunkt virkning for indkomst, der er erhvervet fra og med lovforslagets fremsættelse den 11. juni 2014. I forhold til sikkerhedsstillelse omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 5, har de nye regler virkning for indkomst, der er erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Skattepligtige, der omfattes af disse bestemmelser, vil derfor kunne have behov for at udarbejde en delårsopgørelse.

Det foreslås i *stk. 7*, at der ved en opdeling af indkomst i flere perioder skal ske en fordeling af udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt. Udgifter, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, skal fordeles forholdsmæssigt på perioderne.

Som et alternativ til en delårsopgørelse foreslås det, at den skattepligtige kan foretage en simpel forholdsmæssig fordeling af virksomhedens skattepligtige overskud, der henholdsvis kan og ikke kan spares op i virksomhedsordningen.

I det omfang, den skattepligtige vælger den forholdsmæssige fordeling, indebærer det eksempelvis, at virksomhedens skattepligtige overskud skal fordeles forholds-

mæssigt f.eks. på perioden før og henholdsvis fra og med den 11. juni 2014. Det vil således kun være muligt at lade den forholdsmæssige del af virksomhedens skattepligtige overskud, der vedrører perioden før den 11. juni 2014, opspare i virksomhedsordningen.

Forslaget om muligheden for forholdsmæssig opgørelse skal sikre, at selvstændige, hvor indtjeningen typisk falder sidst på året, får mulighed for at fordele indkomsten mere ligeligt i indkomståret. Forslaget medvirker endvidere til at minimere omkostningerne for erhvervslivet i forhold til at foretage en delårsopgørelse.

Det foreslås i *stk. 8*, at der indføres en bestemmelse, som giver skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, mulighed for at omgøre valg af visse selvangivne oplysninger for indkomståret 2013.

Ændringsforslaget sidestiller herved skattepligtige, der allerede havde indgivet selvangivelse den 10. juni 2014, med skattepligtige, der først indgav selvangivelse fra og med den 11. juni 2014, og som derfor havde mulighed for at disponere i forhold til lovforslagets indhold.

Det foreslås, at muligheden for at ændre visse selvangivne oplysninger afgrænses, således at det kun gælder for skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, og som har en negativ saldo på indskudskontoen primo eller ultimo indkomståret 2014, eller har stillet sikkerhed i virksomhedens aktiver for gæld uden for virksomhedsordningen den 11. juni 2014. Muligheden omfatter dog ikke skattepligtige omfattet af den foreslåede bestemmelse om en bagatelgrænse, jf. lovforslagets § 2, *stk. 6*.

Afgrænsningen er nødvendig for at sikre, at skattepligtige, der hverken er omfattet af bagatelgrænsen eller i øvrigt af lovforslaget, fordi der ikke er stillet sikkerhed, eller der er positiv indskudskonto, ikke kan foretage yderligere indskud af privat gæld i virksomhedsordningen og derved udnytte den foreslåede bagatelgrænse.

Det foreslås yderligere, at de skattepligtige, der får mulighed for at omgøre valg af selvangivne oplysninger, kun kan gøre det for en række nærmere fastsatte dispositioner. Der er derfor ikke tale om, at de skattepligtige får adgang til at ændre på samtlige selvangivne oplysninger, men kun oplysninger vedrørende blandt andet indskud og hævnings på indskudskontoen.

De selvangivne oplysninger, som de skattepligtige kan ændre, er overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskattelovens § 2, *stk. 5*, 2. pkt. Herudover kan beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, *stk. 1*, indskydes på indskudskontoen. De skattepligtige får herved mulighed for at nedbringe den negative saldo på indskudskontoen, således at de kan bevare muligheden for at spare op i virksomhedsordningen med foreløbig beskatning efter virksomhedsskattelovens § 10, *stk. 2*.

Det foreslås endvidere, at omgørelse af valg af visse selvangivne oplysninger skal være foretaget senest den 31. december 2014. De skattepligtige skal derfor have meddelt de ændrede oplysninger til SKAT senest denne dato.

Det foreslås i *stk. 9*, at den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, 2. pkt., jf. ændringsforslag nr. 4, får virkning for selvangivelsesvalg fra og med den 3. september 2014, det vil sige fra og med ændringsforslagets oversendelse til Folketinget. Det skyldes, at skattepligtige efter de gældende regler kan anvende reglerne i kildeskattelovens § 26 A om succession til en ægtefælle til at omgå formålet med lovforslaget, nemlig at hindre en utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Der er en nærliggende risiko for, at de skattepligtige, der i dag anvender virksomhedsordningen, og som må forvente at blive omfattet af indgrebet, i perioden fra ændringsforslagets oversendelse til Folketinget og indtil et senere virkningstidspunkt lader en ægtefælle succedere i virksomhedsordningen med henblik på at afbøde virkningerne af indgrebet.

For at undgå den heraf mulige omgåelse af formålet med lovforslaget, og derved fortabelse af hensigten med indgrebet, er det nødvendigt, at den foreslåede bestemmelse tillægges virkning allerede fra og med ændringsforslagets oversendelse til Folketinget.

Det følger af kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, 2. pkt., som efter ændringsforslaget nr. 4 bliver 3. pkt., at hvis den erhvervende ægtefælle ønsker at indtræde i overdragerens stilling med hensyn til beskatning efter virksomhedsordningen, skal beslutning herom senest meddeles i forbindelse med indgivelse af overdragerens selvangivelse.

Til nr. 10 og 11

Det foreslås, at bestemmelserne ændres, således at udskrivningsgrundlaget for både 2014 og 2015 kan korrigeres.

De foreslåede ændringer sikrer, at der kan ske en neutralisering af lovforslagets økonomiske virkninger for så vidt angår kommuner og folkekirken i kommuner, som har valgt eller vælger for 2014 og 2015 selv at budgettere deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget.

Provenumæssige konsekvenser

Den foreslåede forhøjelse af bagatelgrænsen for negativ indskudskonto fra 100.000 kr. til 500.000 kr. i ændringsforslagets nr. 7 skønnes at reducere det afled-

te engangsprovenu vedrørende udligning af negativ indskudskonto med i alt 125 mio. kr. i årene 2014 – 2016, jf. tabel 1 nedenfor.

Forslagene om mulighed for en forholdsmæssig opgørelse af virksomhedsindkomsten i ændringsforslagets nr. 9 og tidsbegrænset mulighed for omvalg af dispositioner vedrørende indkomståret 2013 i ændringsforslagets nr. 9 skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser, givet den betydelige usikkerhed, som provenuvurderingen i lovforslaget er behæftet med. De resterende ændringsforslag vedrører primært reglerne for sikkerhedsstillelse. Isoleret set trækker disse ændringsforslag i retning af et reduceret merprovenu fra lovforslaget. Dette gælder især forslaget om mulighed for – over 3 år – at afvikle en eventuel sikkerhedsstillelse. Der er imidlertid ikke holdepunkter for at skønne over provenuvirkningen af disse forslag. Dette mindreprovenu har dog ikke betydning for den påregnede provenuvirkning af lovforslaget, da der ikke er indregnet en provenuvirkning af stramningen af reglerne vedrørende sikkerhedsstillelse i det fremsatte lovforslag.

I tabel 1 nedenfor er vist provenuvirkningen af lov- og ændringsforslagets samlede virkning.

Tabel 1. Provenuvirkning af ændringsforslag om forhøjelse af bagatelgrænse fra 100.000 kr. til 500.000 kr. i indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen L 200

Mio. kr. (2014-niveau)	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	Finansår 2014
I alt umiddelbart provenu L 200	655	825	875	800	775	650
Ændringsforslag vedr. forhøjet bagatelgrænse på 500.000 kr.		-135	-35	-5	-	-100
I alt umiddelbart provenu L 200 plus ændringsforslag	655	690	840	795	775	550
heraf kommuneskat		-50	-45	-45	-45	
I alt provenuvirkning efter tilbageløb L 200 plus ændringsforslag	500	525	625	600	575	-
I alt provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	450	475	575	550	525	-

Bilag 1

Ændringsforslaget sammenholdt med gældende lov og lovforslaget

Gældende formulering

Lovforslaget

Ændringsforslaget

Til titlen

1) Titlen affattes således:

”Forslag

til

Lov om ændring af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven

(Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.)”.

Virksomhedsskatteloven

§ 1

Til § 1

I virksomhedsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 18. september 2013, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 9 indsættes:
»§ 9 a. En gang årligt opgøres en rentekorrektionssats. Ved opgørelsen af satsen finder § 9, 2.-5. pkt. anvendelse. Den herved opgjorte

sats oprundes derefter til nærmeste hele procent-sats. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.«

§ 10. ---

Stk. 5. Ved overførsel af beløb fra virksomhedens konto for opsparret overskud efter reglerne i stk. 3 anses tidligst opsparret overskud som overført først.

2. I § 10 indsættes som *stk. 6:*
»*Stk. 6.* Stilles aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses et beløb svarende til sikkerhedens størrelse for overført til den skattepligtige.«

2) *Nr. 2* affattes således:
”**2.** I § 10 indsættes som *stk. 6-9:*

”*Stk. 6.* Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog stk. 7-9. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

Stk. 7. *Stk. 6* finder ikke anvendelse, hvis sikkerhedsstillelsen er foretaget som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Stk. 8. *Stk. 6* finder ikke anvendelse for gæld med pant i ejendomme omfattet af § 1, stk. 3, 2.

og 3. pkt., i det omfang gælden ikke overstiger ejendomsværdien med tillæg af udgifter til forbedringer, som er foretaget efter fastsættelsen af ejendomsværdien, eller den kontante anskaffelsessum, for den del af ejendommen, der tjener til bolig for den skattepligtige. Vurderingen efter 1. pkt. foretages på det tidspunkt, hvor der gives pant i ejendommen.

Stk. 9. Stk. 6 finder ikke anvendelse for sikkerhedsstillelse, der etableres fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, i det omfang sikkerhedsstillelsen afløser en sikkerhedsstillelse, der eksisterede den 10. juni 2014, og beløbsmæssigt ikke overstiger denne.””

§ 11. Er saldoen på indskudskontoen negativ på det tidspunkt, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller for efterfølgende indkomstår ved indkomstårets begyndelse, eller er saldoen på indskudskontoen negativ ved indkomstårets

3. I § 11, stk. 1, 2. og 3. pkt., ændres »afkastsatsen efter § 9« til: »rentekorrektionssatsen efter § 9 a«.

udløb, beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen beregnes med et beløb, der svarer til afkastsatsen efter § 9 ganget med den talmæssigt største negative saldo på indskudskontoen på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller, for efterfølgende indkomstår, ved indkomstårets begyndelse henholdsvis ved indkomstårets udløb. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen efter § 9 ganget med det talmæssigt største negative afkastgrundlag på tidspunktet, hvor anvendelsen af virksomhedsordningen påbegyndes, eller for efterfølgende indkomstår ved indkomstårets begyndelse henholdsvis ved indkomstårets udløb. Beløbet kan endvidere højst udgøre virksomhedens nettorenteudgifter forhøjet med kurstab og nedsat med kursgevinster, der er skattepligtige efter kursgevinstloven.

Stk. 2. Overføres værdier til den skattepligtige efter § 5, og foretages i samme indkomstår ind-

4. I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres »kapitalafkastsatsen efter § 9« til: »rentekorrektionssatsen

skud efter § 3, stk. 1, beregnes rentekorrektion. Rentekorrektionen beregnes med et beløb, der svarer til kapitalafkastsatsen efter § 9 ganget med værdier overført efter § 5, stk. 1, nr. 5, og stk. 2. Beløbet kan dog højst udgøre afkastsatsen ganget med indskuddet efter § 3, stk. 1.

Stk. 3. Det samlede rentekorrektionsbeløb efter stk. 1 og 2 medregnes i den personlige indkomst og fradrages i kapitalindkomsten for det pågældende indkomstår.

efter § 9 a«.

5. I § 11, stk. 2, 3. pkt., ændres »afkastsatsen« til:
»rentekorrektionssatsen«.

6. I § 11 indsættes som *stk. 4*:
»*Stk. 4.* Er betingelserne efter stk. 1, 1. pkt., opfyldt, kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter § 10, stk. 2.«

3) I den under *nr. 6* foreslåede § 11, stk. 4, ændres »betingelserne efter stk. 1, 1. pkt., opfyldt,» til: »betingelserne i stk. 1, 1. pkt., opfyldte,».

Kildeskatteloven

4) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

”§ 01

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 274 af 26. marts 2014, foreta-

§ 26

Stk. 1 ---

Stk. 6. Overtagelse efter stk. 4 og 5 forudsætter, at modtageren opfylder kravene i virksomheds-skattelovens afsnit I.

Såfremt den erhvervende ægtefælle ønsker at indtræde i overdragerens stilling med hensyn til beskatning efter virksomhedsordningen, skal beslutning herom senest meddeles i forbindelse med indgivelse af overdragerens selvangivelse.

Stk. 7. Overdrages en virksomhed, en del af en virksomhed eller en af flere virksomheder fra en ægtefælle til den anden ægtefælle, og anvender overdrageren kapitalafkastordningen på indkomst fra virksomheden, kan den erhvervende ægtefælle indtræde i kapitalafkastordningen efter reglerne i § 33 C, stk. 6. Stk. 6, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8 ---

ges følgende ændringer:

1. I § 26 A, *stk. 6*, indsættes efter *1. pkt.*:

”Det er endvidere en betingelse for overtagelse efter stk. 5, at overdragerens eventuelle negative indskudskonto er udlignet inden overtagelsen.”

2. I § 26 A, *stk. 7, 2. pkt.*, ændres ”2. pkt.” til: ”3. pkt.””

§ 2

Til § 2

Stk. 1. Loven træder i

kraft den 15. september 2014.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 3-5, har virkning fra og med indkomståret 2015. For skattepligtige, som den 11. juni 2014 har påbegyndt indkomståret 2015, har § 1, nr. 1 og 3-5, dog først virkning fra og med indkomståret 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 2, har virkning for sikkerhedsstillelse, der foretages fra og med den 11. juni 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 6, har virkning for indkomst erhvervet fra og med den 11. juni 2014, jf. dog stk. 6. Udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioden før, henholdsvis fra og med den 11. juni 2014.

Stk. 5. Står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 11. juni 2014, kan der ikke foretages foreløbig beskatning efter virksomhedsskatteovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra

5) Det under *stk. 4* foreslåede 2. *pkt.* udgår.

6) *Stk. 5* affattes således: ”*Stk. 5.* Står aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 1. januar 2018, kan der, så længe aktiverne står til sikkerhed, ikke foretages foreløbig beskatning efter virksom-

og med den 11. juni 2014, så længe aktiverne står til sikkerhed, jf. dog stk. 6. Udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioden før, henholdsvis fra og med den 11. juni 2014.

Stk. 6. Stk. 5 og § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis den nominelle værdi af en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014, ikke overstiger 100.000 kr. Uanset 1. pkt. finder § 1, nr. 6, dog anvendelse fra og med det indkomstår, hvor en saldo på indskudskontoen

hedsskattelovens § 10, stk. 2, for indkomst erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Hvis et eller flere af aktiverne, jf. 1. pkt., var stillet til sikkerhed den 11. juni 2014, overføres et beløb svarende til eventuelt virksomhedsoverskud i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 31. december 2017, der er beskattet foreløbigt efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, til den skattepligtige med virkning fra 1. januar 2018. Virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, finder tilsvarende anvendelse.”

7) *Stk. 6, 1. pkt.* affattes således:

”*Stk. 6. Stk. 5 og 8 og § 1, nr. 6, finder ikke anvendelse, hvis den numeriske værdi af en negativ saldo på indskudskontoen såvel primo som ultimo indkomståret begge med tillæg af en eventuel sikkerhedsstillelse den 11. juni 2014, ikke overstiger 500.000 kr.*”

bliver negativ eller en negativ saldo forøges.

8) I *stk. 6* indsættes som *3. og 4. pkt.:*

”Ved opgørelsen af bagatelgrænsen efter 1. pkt. finder virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7 og 8, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 2, tilsvarende anvendelse. Sikkerhedsstillelse, jf. 1. pkt. opgøres som det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse pr. 11. juni 2014.”

9) Efter *stk. 6*, indsættes som *stk. 7-9:*

”*Stk. 7.* Ved en opdeling af indkomstårets indkomst i flere perioder, jf. stk. 4 og 5, skal udgifter vedrørende indkomståret, der ikke kan henføres til et bestemt tidspunkt, fordeles forholdsmæssigt på perioderne. Den skattepligtige kan dog vælge at fordele virksomhedens skattepligtige overskud forholdsmæssigt på perioderne.

Stk. 8. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, kan omgøre

valg af selvangivne oplysninger for indkomståret 2013 vedrørende overførsel af finansielle aktiver og passiver og indskud, jf. virksomhedsskattelovens § 2, stk. 5, 2. pkt., samt beløb, der er bogført på mellemregningskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4 a, stk. 1. Skattepligtige kan kun omgøre valg, jf. 1. pkt., hvis de omfattes af denne lovs § 1, nr. 6, eller de har stillet aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, den 11. juni 2014. 2. pkt. finder ikke anvendelse for skattepligtige, der omfattes af stk. 6. Omgørelse efter 1. pkt. kan meddeles til og med den 31. december 2014. *Stk. 9. § 01*, nr. 1, har virkning for selvangivelsesvalg, jf. kildeskattelovens § 26 A, stk. 6, som ændres ved denne lovs § 01, nr. 1, der meddeles fra og med den 3. september 2014.”

§ 3

Til § 3

Stk. 1. Ved opgørelsen

10) I *stk. 1* ændres ”ind-

af en kommunes slutskat og kirkeskat for indkomståret 2014 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2014 og 2015, der følger af denne lovs § 1.

Stk. 2. Den beregnede korrektion af kommunens slutskat og kirkeskat efter stk. 1 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomståret 2014, der foreligger pr. 1. maj 2016.

komståret 2014” til: ”indkomstårene 2014 og 2015”.

11) I *stk. 2* indsættes efter ”2016”: ”, og de oplysninger vedrørende indkomståret 2015, der foreligger pr. 1. maj 2017”.